

dér, hvor vi konkret kan gøre noget, f.eks. i Arbejdsformidlingen, skal vi prøve at nedbryde det kønsopdelte arbejdsmarked.

Så spørger hr. Ole M. Nielsen, om der er ligestillingsmæssige konsekvenser af at udsætte lovforslaget. Det er der ikke, for lovforslaget er jo ikke trådt i kraft endnu.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Ministeren har jo da ret i, at det er en vifte af initiativer og tiltag, der skal til for at sikre ligeløn i Danmark og på danske arbejdspladser, hvorfor spørgsmålet om kønsopdelt lønstatistik selvfølgelig er en naturlig del af det.

Jeg kunne tænke mig at stille ministeren et spørgsmål. Der peges på en vifte af initiativer, hvoraf kun én konkret ting nævnes, nemlig en kampagne på de danske virksomheder. Endnu en gang har regeringen sørget for, at oppositionen bliver nysgerrig her i Folketinget. Vi hører om en vifte af spændende initiativer, der påtænkes på de danske virksomheder, og der kunne jeg tænke mig at spørge ministeren, hvad han ud over denne kampagne i øvrigt forestiller sig igangsat.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, at ministeren kom med en fantastisk indrømmelse fra talerstolen. Det blev nemlig indrømmet, at der var behov for konkret viden, sådan så arbejdsmarkedets parter kunne få styr på ligelønssituationen. Det er fuldstændig korrekt, at der er behov for konkret viden. Den konkrete viden får man igennem kønsopdelt lønstatistik, som arbejdsmarkedets parter, tillidsmanden og arbejdsgiveren, kan bruge i forhandlingerne om løn.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til fru Mette Frederiksen vil jeg godt sige, at jeg er ked af, hvis jeg efterlod det indtryk, at jeg har fundet de vises sten på det her område. Jeg tror ikke, at der er en trylleformular, jeg tror ikke, at en lønstatistik, som ikke virker, kunne være en trylleformular på det her område.

Når jeg henviser til, at vi skal føre kampagne, er det ikke en statsbetalt kampagne, men så er det en bevidstgørelse på de enkelte arbejdspladser, i arbejdsmarkedsorganisationerne, i ministeriet, i arbejdsformidlingen og hvor man end ar-

bejder med de her spørgsmål, om, at vi dér skal sikre, at der bliver arbejdet hen mod ligeløn mellem mænd og kvinder.

Jeg vil godt sige til alt det der med, at 3 måneder efter at man er kommet ud af regering har man løsningen på alle mulige ting på det her område: Det har vi jo hørt så mange gange før. Så mon ikke vi i bred almindelighed skulle erkende, at det er et temmelig vanskeligt spørgsmål, og at det kræver en indsats på mange fronter? Det er det, regeringen er indstillet på.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er da fint, at man vil skabe en bevidstgørelse om lønforskellene mellem mænd og kvinder, en bevidstgørelse om et problem. Hvordan har man tænkt sig at skabe bevidstgørelse om et problem, hvis man ikke kender det konkrete indhold af problemet? Det vil jeg gerne spørge ministeren om.

For det er jo sådan, at denne her lønstatistik netop ville gå ned i den enkelte virksomhed og kigge på, hvad lønforskellene er. Det eneste, vi ved om lønforskellene nu, er nogle overordnede statistikker, der på en lang række punkter kan angribes. Hvis vi fik lønstatistikken, ville vi have meget konkret viden, som vi kunne bevidstgøre arbejdsgivere og tillidsfolk om.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg kunne selvfølgelig aldrig drømme om at bede ministeren om at trylle, men at være politiker er vel ikke et helt ublu krav at stille.

Kl. 14.50

Så skal jeg sige til ministeren, at den lov, som lovforslaget, vi behandler i dag, vedrører, er jo fremsat, da vi var i regering. Det er jo ikke et nyt forslag fra en opposition, vi behandler her i dag. Det er en lov, som er fremsat af den daværende regering og gennemført og besluttet her i Folketinget i seneste samling, så vores forslag afhænger sådan set ikke af vores rolle som opposition; den holdning her har vi haft længe.

Endelig skal jeg sige til ministeren, at der jo er gennemført et hav af kampagner, og der er jo forsøgt og påbegyndt enorme kampagner for bevidstgørelse og opmærksomhed og oplysning om det her spørgsmål, og lige lidt har det hjulpet. Det er derfor, vi i den gamle regering ønskede at lovgive om det her spørgsmål, fordi kampagner ikke gør det alene. Man kunne ønske sig den samme beslutsomhed, som regeringen ud-